

РЕШЕНИЕ
№ 25
Габрово, 18.02.2013 година
В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД- ГАБРОВО в открито съдебно заседание проведено на тридесети януари, две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ИВАН ЦОНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА- ТОДОРОВА
ДАНИЕЛА ГИШИНА

при секретаря Радина Бурмова и с участието на прокурор Стоян Петков- прокурор от Окръжна прокуратура Габрово, като разгледа докладваното от съдията КИРОВА к.а.н.д. № 273 от 2012 година по описа на същия съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, във вр. с чл.208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба с вх. № 1651 от 21.12.2012 г. по описа на Административен съд Габрово /ГАС/, подадена от главен юрисконсулт при ТД на НАП Велико Търново против решение № 632 от 30.10.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 386 от 2012 г. по описа на Районен съд Габрово /ГРС/. С атакувания съдебен акт е отменено наказателно постановление /НП/ № 19436 от 23.11.2011 г. на Директор Офис Габрово на НАП към ТД на НАП Велико Търново, с което на ЕТ "*****" ЕИК: ***** със седалище гр. ***** е наложена имуществена санкция в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лв. за нарушение на чл.5, ал.4 от Кодекса за социалното осигуряване /КСО/ чл.3, ал.3, т., от Наредба Н-8/2005 г. на МФ. Нарушението се изразява в това, че същият ЕТ не е подал в законния срок декларация обр.6 "Данни за дължими вноски и данък по чл.42 от ЗДДФЛ за мезец февруари, 2011 г. Същата декларация е подадена по електронен път на 26.09.2011 г. и в нея е посочена като дата на изплащане/ начисляване на възнагражденията- 09.03.2011 г.. Срокът за подаването на декларацията в този случай е бил до 31.03.2011 г. Отчетено е нарушение на чл.5, ал.4 от КСО, във вр. с чл.3, ал.3, т.1 от Наредба Н-8/2005 г. на МФ, поради което и на основание чл.355, ал.2 от КСО на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лв.

Касационната жалба е подадена в законния срок, от представляващ заинтересована страна и е процесуално допустима, с оглед на което ГАС я разгледа по същество.

Касационните основания за отмяна на атакувания съдебен акт, извлечени от съдържанието на жалбата, се изразяват в нарушение на материалния закон. Жалбоподателят изтъква мотиви в насока, че първоинстанционният съд неправилно е приложил по отношение на иначе доказаното от обективна и субективна страна нарушение правилата за маловажен случай. Намира, че поради особения характер на отношенията, свързани с изпълнението на публични задължения, вкл. тяхното деклариране, чл.28 от ЗАНН не следва да се прилага дори и при наличие на внесени осигурителни вноски за периода, за който декларацията се отнася.

В проведеното открито съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, се представлява от юрисконсулт К.Д., който поддържа жалбата.

Ответникът, редовно призован, не се явява. Същият се представлява от адв. С.Събев, който оспорва жалбата. Обръща внимание на обстоятелството, че ГРС е отменил процесното НП не само поради това, че е отчел маловажност на случая, но и поради факта, че санкционната разпоредба не предвижда налагане на имуществена санкция, каквато може да се наложи на ЕТ, което означава, че на същия е наложено наказание,

което не е предвидено за него, което съставлява самостоятелно основание за отмяна на постановлението.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата и апелира за потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Допълва, че АНО е допуснал още едно процесуално нарушение- не е конкретизирал нормативното основание за носенето на отговорността, т.к. текстът на визираната от него правна норма чл.5, ал.4 от КСО има две самостоятелни хипотези, като в НП не е конкретизира коя от тях се има предвид.

Съгласно чл.218, ал.1 от АПК, Административен съд Габрово разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а на основание ал.2 провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. ГАС не следи служебно единствено за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, на които жалбоподателят не се е позовал изрично в срока за подаване на касационната жалба.

Предмет на правен спор пред районния съд е законосъобразността на горепосоченото наказателно постановление, издадено въз основа АУАН, съставен на 07.10.2011 г. за това нарушение. По акта търговецът е депозирал възражение, в което сочи, че въпросната декларация е била подадена по електронен път на 10.03.2011 г., в законния срок, но същата е била отхвърлена поради грешка в посочената дата на изплащане. Осигурителните вноски били преведени по банков път в срок. Приложени са платежни документи, от които е видно заплащането на осигуровки за месец февруари, 2011 г. и в административно наказателната преписка не се твърди, че това задължение не е изпълнено. Приложен е и протокол от 10.03.2011 г., удостоверяващ подадени данни по Наредба Н-8, подаден от ЕТ “*****”, в който е отразено, че е налице 1 бр. приета декларация и 0 бр. отхвърлени. Налице е 1 бр. грешка във формат на дата на изпращане. В забележката към протокола е записано: “При наличие на отхвърлени декларации и данни в 7-мо дневен срок от датата на получаване на настоящия протокол следва да подадете нова декларация с коректно попълнени данни.”, но в случая декларацията не е била отхвърлена. Не е записано конкретно и че са “отхвърлени” данни, а че е налице грешка в датата, което не е понятие, напълно равнозначно на понятието “отхвърлен”. В случая действително е възможно подалият декларацията да се заблуди относно по-нататъшните си задължения по декларирането на данните. Няма спор, че декларацията е била подадена отново в края на м-ц септември 2011 г.

Действително орган по приходите при ТД на НАП В. Търново е отправил покана с изх. № 6843 от 07.10.2011 г. до ЕТ, но тя е била не за подаване на декларацията- т.е. не за отстраняване на нарушението, а за съставянето на АУАН. Самото нарушение, доколкото такова е налице, е отстранено изцяло и доброволно от търговеца и едва след неговото отстраняване съответните органи са предприели действия, свързани с така описаната фактическа обстановка.

За да отмени процесното НП първоинстанционният съд намира, че с оглед индивидуализиращите деянието обстоятелства случаят следва да се отчете като маловажен и на основание чл.28 от ЗАНН АНО е следвало да не наложи наказание, а да предупреди нарушителя. Мотиви за направата на този извод се изразяват в това, че декларация, макар и с няколко месечно закъснение, все пак е подадена. Освен това в законния срок още на 10.03.2011 г., видно от визирания по-горе протокол, такава е била подадена и по електронен път, като това обстоятелство доказва, че ЕТ не е игнорирал задълженията си и не е проявил бездействие. Освен това дължимите за процесния период осигуровки са платени своевременно. Няма данни за извършени предходни аналогични нарушения.

Тези изводи настоящата съдебна инстанция споделя изцяло. Изтъкнатите в НП и в касационната жалба мотиви, свързани с отчитане деянието като маловажно съставляват описание на причините, поради които въпросното поведение- забавяне в подаването на справка- декларацията, е принципно обществено укоримо и регламентирано като нарушение. Ако то не беше такова и ако не водеше до затрудняване в осъществяване на

публичната дейност, свързана в случая с планиране събираемостта на приходите, то не би било нарушение изобщо. В случая спор, че нарушение е налице няма. Формално е изпълнен неговият състав от обективна страна, но това условие не е достатъчно, за да се наложи санкция на субекта на извършването му. С оглед описаните му конкретни специфики в решението на ГРС, обаче, то покрива критериите за маловажност, т.к. липсата реално вредни последици, както и с оглед на посочените смекчаващи обстоятелства то се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на деяние от същия вид. Достигайки до този извод и прилагайки разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, като отменя процесното НП, първоинстанционният съд е постановил един правилен и мотивиран съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

ГРС се позовава и на втори, самостоятелен мотив за отмяна на процесното НП-непредвидена възможност по чл.355 от КСО да се санкционира търговец с имуществена санкция. В текста е предвидена единствено глоба, каквато се налага единствено и само на физически лица. Текстът на посочената като санкционна н НП разпоредба- чл.355, ал.2 от КСО, гласи: “Който състави документ с невярно съдържание или предостави неверни данни по чл.5, ал.4 с цел да избегне плащането на задължителни осигурителни вноски и който не подаде в срок декларация с данните по чл.5, ал.4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 250 лв. за всеки отделен случай, ако не подлежи на по-тежко наказание.”. Същият се състои от няколко отделни хипотези /коя е ползваната, между впрочем, също не е посочено в НП, което го прави неиздържано и в тази му част/ и вероятно е ползвана последната- неподаване в срок на данни или декларация на самоосигуряващо се лице. Единственото предвидено наказание в случая е “глоба” и такава се налага единствено и само на пряк извършител, осъществил състав на нарушението лично и виновно, който е физическо лице. Принципно единствено физическото лице може да носи лична юридическа /наказателна или административно наказателна/ отговорност за извършено от него правонарушение, т.к. санкцията има личен характер. ЗАНН предвижда изключение от този общ принцип, но т.к. става въпрос именно за изключение, то се въвежда само със специална законова разпоредба- чл.83 от ЗАНН. Според тази императивната правна норма в предвидените в закон случаи на юридическите лица и едноличните търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на тяхната дейност, но чл.355, ал.2 от КСО очевидно не създава такава възможност за санкциониране на ЕТ. Предвиждайки само и единствено налагане на глоба, този текст е адресиран единствено към неправомерни административни деяния, извършвани от физически лица. В случая е санкциониран ЕТ, в това му качество и на него може и следва да бъде налагана само изрично предвидена в правна норма имуществена санкция, а такава в цитираната разпоредба на КСО не е регламентирана, поради което и на това специално нормативно основание НП следва да бъде отменено. Мотивирайки съдебният си акт и с него, ГРС е постановил законосъобразно и правилно решение.

На трето място сочената като нарушена разпоредба на чл.5, ал.4 от КСО действително съдържа два отделни и самостоятелни състава, но кой от тях АНО приема за осъществен не е посочено в НП, което съставлява отделно нарушение на формата на постановлението, поради което същото е в недостатъчна степен конкретно и обосновано, а този пропуск е недопустим за един обвинителен акт, каквато функция осъществява то, наред със санкционната такава.

С оглед така изложеното настоящият състав на ГАС намира, че жалбата против процесното решение на ГРС се явява неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена, а процесният съдебен акт – да бъде оставен в сила като правилен, обоснован и законосъобразен.

На основание чл.221, ал.2, предл. първо, във вр. с ал.1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал.1 от ЗАНН Административен съд Габрово

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 632 от 30.10.2012 г., постановено по н.а.х.д. № 386 от 2012 г. по описа на Районен съд Габрово, с което е отменено наказателно постановление № 19436, издадено на 23.11.2011 г. от Директор офис на НАП Габрово към ТД на НАП гр. Велико Търново, с което на ЕТ "***** с ЕИК:***** е наложена имуществена санкция в размер на 250.00 /двеста и петдесет/ лв. за нарушение на чл.5, ал.4 от КСО, във вр. с чл.3, ал.3, т.1 на Наредба Н-8/2005 г. на Министерство на Финансите.

Решението е окончателно.

Препис от решението следва да се връчи на страните в едно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

ЧЛЕНОВЕ: 1. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ

2. /П/ НЕ СЕ ЧЕТЕ